

MEZEI Andrea

Tudásalapú társadalom és a PAF – lobogtatjuk a jó példát

Sok a „beteg” szervezet körülöttünk: „beteg” kórházak, „beteg” közigazgatás, „beteg” gyermekvédelem, „beteg” szociális támogató rendszer. Ezeket meg kell gyógyítani, hogy hatékonyan, emberközpontúan működjenek. Szervezetfejlesztőként az eszközeink megvannak hozzá. A társadalom tagjaiként pedig a jogunk és kötelességünk. 2010-ben belefogtunk az egészségügy gyógyításába az önkéntesekből álló PAF Alapítvánnyal.

Pozitív Attitűd Formálás – PAF

Bebizonyítottuk, hogy sikerrel lehet támogatni egészségügyi intézményeket, orvosokat, ápolókat is azokkal a szervezet- és vezetésfejlesztési, közösségépítési, valamint egyéni fejlesztési módszerekkel, amelyeket mindennapi munkánk során a for-profit szférában alkalmazunk. A fejlesztés kultúraformáló ereje pozitívan hat az adott intézmények működésére, szakmai és vezetési munkájára, szolgáltatási színvonalára és hangulatára. A 2010-ben alakult PAF – Az emberibb egészségügyért Közhasznú Alapítvány és Civil Mozgalom keretei között számos szakma képviselője dolgozik az egészségügy meggyógyításáért, önkéntes munkát vállalva. Szervezetfejlesztők, coachok, rendezvényszervezők, újságírók, egészségügyi dolgozók, egyetemi oktatók és szakmai szervezetek (ICF – International Coach Federation, SZMT – Szervezetfejlesztők Magyarországi Társasága, HuMánia – HuMánia Pályaszocializációs Műhely, SOTE – Semmelweis Orvostudományi Egyetem, Padlás Konzultációs Műhely, Ébredések Alapítvány, KAPSZLI, Színes Kórház) vesznek részt rendszeresen a projektek szervezésében és megvalósításában.

A PAF pozitív hozzáállás vírust terjeszt és a pozitív visszajelzések erejével szeretné visszaadni az egészségügynek a gyógyítás szenvedélyét, úgy, hogy közben önmagát is fejleszti, mobilizálja a segítő szakmákat és az atomjaira hulló magyar társadalom cselekvőképes tagjait is megszólítja.

Az én coach-ságom a versenysportból jött. Húsz évig asztaliteniszezttem, tíz évig profiként. Közvetlenül a rendszerváltás után kezdtem dolgozni közgáz/külker diplomával, rögtön a versenyszférában. 93-ban nagy szám volt, hogy két fiatal lány a semmiből létrehozott egy fejvadász céget. Kockázatos lépésnek tűnt, a környezetem csodálkozva nézte, mit csinál már megint „ez az Andi”, a mindig lázadó fenegyerek.

MAGYAR
COACHSZEMLÉ

Tudásalapú társadalom
2015/3.

IRÁNYOK

Ma sokkal fiatalabbak hoznak létre milliós szám ilyen bizniszeket, sőt az összes start-up-ot jóval fiatalabbak gründolják.

Ugyanígy lesz - legalábbis remélem - a CSR-ral.

Ma, az, hogy valaki rácsodálkozik egy társadalmi jelenségre és erről az jut eszébe, hogy mozduljunk együtt, civilként, egyelőre ritka. Sokan hiszik ebben az országban, hogy a CSR valami úri huncutság, a nagy multik hecce, nyilván ők is csak PR-céljaikat elégítik ki vele. Ami jó, az gyanús. Még.

Magam vagyok a társadalom

Sokszor hallottam és olvastam Hankiss Elemértől, Heller Ágnestől, Kornis Mihálytól, Kornai Jánostól, és az általam tisztelt többiektől, hogy a demokrácia nem elvont fogalom, hanem a hétköznapjainkat átszövő cselekvéssorozat. Pont a társadalomtudósok, filozófusok, elméleti közgazdászok fogalmazzák meg ezt: a demokrácia közös cselekvéssorozat konkrét ügyekért.

„...a társadalom felbomlott szöveteit újra kell szőnünk, közösen.”

Lassan megértettem, hogy a CSR sem csak jól hangzó elvont fogalom,

hanem azt jelenti, hogy amit tapasztalok a hétköznapjaimban, a lakóközösségünkötől kezdve a közlekedési kultúránkon át, vagy éppen az állami oktatásban, és az egészségügyben, vagy a leszakadó kistelepülésekben, az abban a pillanatban már nem rajtam kívül áll, hanem az enyém.

Én magam vagyok a társadalom, és ahogy tudomásomra jut egy ügy, és véleményem van róla, máris felelős vagyok érte.

Ez a tantusz négy-öt évvel ezelőtt esett le. 2009-ben és 2010-ben vándoroltam édesapámmal és nővéremmel kórházból kórházra és osztályról osztályra, és soha, se előtte, se utána ilyen kiszolgáltatottnak nem éreztem magam. Mintha egy másik világ kapuin léptünk volna be, ahol semmilyen számomra fontos szabály vagy értékrend nem működik. Nem voltam naiv, mégis olyan sokként ért ennek az évnek a tapasztalata, hogy úgy éreztem, ha nem csinállok semmit, ha elmegyek mellette, akkor ezt érdemlem. Pontosan ilyen egészségügyet.

Az egészségügy nem, mint elvont rendszer érdekel, hanem az izgat, hogy hogyan tudunk benne emberként létezni. Nemcsak a beteg, a hozzátartozó, hanem a nővér, az orvos, a szakápoló, és minden dolgozó.

A PAF küldetése az, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy a gyógyító intézmények nem-

csak forráshiányosak, hanem szeretethiányosak is. Hogy eltűnt, illetve ritka tünetként változott a gyógyítás szenvedélye, hogy ember az emberrel csak a legritkább esetben kapcsolódik. Ha ezt valaki nem látja, akinek a foglalkozása „segítő”, azaz tréner, coach, szervezetfejlesztő, mentálhigiénés szakember, családsegítő, az vak.

Ezért is választottuk szlogenünknek, hogy "Az orvos kezel, a kapcsolat gyógyít". Coachként mindnyájan vallásosan hiszünk a kapcsolat gyógyító erejében.

Az egyén, a szakma, a szervezet

Mit tehetünk mi magunk? Mit a szakmánk szervezetei? Mit tesz például a PAF mind ezért? Nagyon sokat.

Először is a PAF azt hirdeti, hogy minden ügynek létre kell hozni a maga „PAF”-ját, azt a civil mozgalmát, akik a jelenségre felhívják a figyelmet, összehozzák a programokat, és összegyűjtik a cselekedni kész, kompetens embereket. Lehetne PAF a közlekedésért, a romákért vagy a melegekért.

Azt kell megértenünk, hogy az államnak, a hatalomnak sok minden nem érdeke, vagy nem úgy érdeke, mint nekünk, állampolgároknak. Ez mindenütt így van.

Ahhoz, hogy normális társadalom legyünk, akiket nem lehet egymás ellen uszítani, és nem vagyunk kiszolgáltatva semmilyen felülről érkező őrületnek, ahhoz a társadalom felbomlott szöveteit újra kell szőnünk, közösen. Mondhatnám mindegy is, mi az adott ügy. Annyi ügy van, hogy bárki találhat magának fontosat. A lényeg, hogy olyan emberek is találkozzanak, akik amúgy a hétköznapi struktúrákban soha. Ez szövi újra az egészséges társadalmi szöveteket. Ez teszi pozitív, konstruktív cselekvőképes és öntudatos civilekké a társadalmat. Ez ébreszti fel bennünk az empátiát, a jóságot, a nyitottságot más emberek szenvedése iránt, és nem utolsósorban ezt tesz élhetővé és virágzóvá egy országot.

A PAF szakmákon átívelő civil szervezet, amely a segítő szakmák értékrendjére építi cselekvési programját.

1. Visszajelzés nélkül nincs párbeszéd

Az első lépés az volt, hogy biztatni kezdünk mindenkit, aki az egészségügyet igénybe veszi, hogy írjanak pozitív vagy negatív történeteket. A pozitív történet arra jó, hogy személyesen visszajelezzük az orvosnak, nővérnek, egy teamnek, hogy milyen konkrét viselkedések hatottak így a betegre, páciensre és ezzel megerősítsük, kiemeljük, és pozitív vírusként terjesszük a „PAF” működést.

2. A visszajelzés utáni diagnózis

Ha már bent vagyunk egy kórházban, akkor felajánljunk paffos szolgáltatásokat, a jó működést akár ingyenes diagnózissal, vagy bármilyen fejlesztési programon való ingy-

nes részvétellel honoráljuk.

3. A kórházakban elindulnak célzott programok

Komplex szervezetfejlesztés, tréning, coaching, személyre és testre szabva. Egyre nagyobb felületen találkozunk az egészségügy szervezetfejlesztővel, coach-csal, trénerrel.

4. Nyílt programok, workshopok

Az érzékeny témák feldolgozása olyan programokon, ahová az intézmény is elküldheti a dolgozóját, de olyan áron, hogy akár saját költségén is bárki el tudjon jönni ezekre a programokra.

5. Építjük a saját szervezetünket is

Szakmai szervezetekkel találkozunk, előadunk fontos rendezvényeken, így terjesztjük a PAF vírust és csatlakozásra, vagy ügyünk támogatására kérjük őket. Így kerültünk kapcsolatba az ICF-fel is. A Facebook-on egy post kapcsán találkoztunk „hasonló a hasonlóval”, a Nem fog fájni konferencia-sorozat feltalálójával és szervezőjével, Szódy Judittal, aki arra a kérdésre, hogy „ki fogja meggyógyítani a magyar egészségügyet” azt írta vissza „én már csinálom”. Ma ő a PAF operatív igazgatója és együtt építkezünk.

6. Az egészségügy szakma szervezeteivel is kapcsolatot építünk

A SOTE Magatartástudományi Intézete, az Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központ és a Nemzeti Egészségfejlesztési Intézet partnerünk, ahogy a HuMánia, a SOTE Kortárs képző csoportja, valamint a Károli Gáspár Református Egyetem pszichológus hallgatóit tömörítő önkéntes csoport, a Kapszli szintén. Megyünk, előadunk, meghívjuk őket és így egymást támogatva terjedünk.

7. Nemcsak a szervezetünket fejlesztjük, hanem benne az embereket

Aki PAF előadóvá vagy trénerre szeretne válni, az nálunk fejlődhet konkrét programokon keresztül, a juniorok a seniorokkal tartanak tréninget, az egészségügyi szakemberek mellé a workshopokon gyakorlott trénerpárt adunk, így egymást is megismerve tanulnak egymástól.

8. Évente egy nagy konferenciát szervezünk

Ahol bemutatjuk a pozitív vírus hordozókat, azokat a kiemelkedő, jó gyakorlatokat, embereket, teameket, akiket folyamatosan keresünk. A legembertelenebb helyzetekben is ott vannak a különleges emberek, csapatok, akikre a változást építeni lehet.

